Externe

Sinceritate sau opoziție controlată?

Bogdan Munteanu 8 noiembrie 2025

Un punct de vedere al Hermann Ploppa

Alegerile pentru guvernator din două state americane, precum și referendumul din California nu au fost în niciun caz un vot pentru democrați. Mai degrabă, au fost o palmă sonoră pentru Trump.

La alegerile pentru guvernator din Virginia și New Jersey, personalități mai degrabă șterse s-au impus triumfal. Cele două noi guvernatoare, Abigail Spanberger și Mikie Sherrill, s-au apropiat deja în mod îngrijorător de un vot al alegătorilor de șaizeci la sută. În statul California, guvernatorul democrat a întrebat printr-un referendum dacă alegătorii ar fi de acord cu o redistribuire a circumscripțiilor electorale. Un guvernator din SUA are dreptul de a regrupa circumscripțiile electorale din statul său după bunul plac, astfel încât acestea să îi asigure în ansamblu o majoritate a mandatelor. Șmecheria este cunoscută în SUA sub numele de „gerrymandering". Cu toate acestea, californienii au aprobat șmecheria democraților cu o majoritate confortabilă de două treimi. Guvernatorul Californiei, Gavin Newsom, s-a impus în mod eficient ca un adversar proeminent al lui Donald Trump. Newsom a protestat cu curaj împotriva faptului că Trump a folosit fără reținere armata în California, ocolind guvernatorul Newsom.

Toate cele trei rezultate, indiferent de întrebarea respectivă, au un lucru în comun: cetățenii din SUA sunt foarte supărați pe războiul civil provocator de sus, pe care Trump l-a declanșat. Iritarea este palpabilă. Iar narcisistul maxim Donald cel Mare este convins că republicanii au pierdut alegerile în mod rușinos doar pentru că EL însuși nu a candidat.

Mai există și un subiect special care, desigur, îl deranjează în mod deosebit pe Donald Trump. În statul său natal, în orașul său natal New York, un candidat pe care el nu-l place deloc a îndrăznit să câștige triumfal alegerile pentru funcția de primar, cu peste cincizeci la sută din voturile exprimate. Astfel, Trump a amenințat încă înainte de alegeri că va tăia fondurile federale pentru orașul New York dacă acest socialist, comunist și nebun, acest nebun de stânga, cum obișnuia să se exprime, va câștiga acolo unde se află Trump Tower – tocmai în New York! Pentru că ar fi o risipă de bani dacă funcția de primar al New York-ului nu ar reveni unui administrator experimentat precum acest minunat Andrew Cuomo. Andrew Cuomo a fost guvernator al statului New York până în 2021. Acum, Cuomo, care a eșuat în cursa pentru candidatură din partea democraților, ar trebui să garanteze, în calitate de candidat independent, continuitatea clanului mafiot din orașul bursier New York, eliminându-l pe outsider-ul Mamdani.

Astfel, intră în scenă strălucitul câștigător al alegerilor pentru primăria New York-ului. Zohran Mamdani nici măcar nu s-a născut în SUA. Tatăl său, Mahmood Mamdani, este un cunoscut profesor de cercetare colonialistă. Iar mama sa, Mira Nair, este regizoarea filmului Salaam Bombay!, apreciat la nivel mondial. Zohran Mamdani provine, așadar, dintr-o familie din clasa mijlocie superioară. Un nou-venit în lumea politică. Abia în 2021 Mamdani a intrat pe deplin în politică. Acest socialist democratic declarat, în vârstă de 34 de ani, a provocat într-adevăr o mare consternare în rândul celor bogați și privilegiați din SUA, deoarece Zohran Mamdani, așa se numește norocosul câștigător, le-a promis cetățenilor din New York că va corecta unele dintre greșelile ultimelor decenii.

În primul rând, americanii se simt foarte deranjați sau afectați de creșterea galopantă a prețurilor alimentelor. În plus, de explozia chiriilor pentru locuințe, care au crescut masiv din cauza privatizării rapide. Mamdani a reacționat și a promis: în primul rând, că va introduce un plafon al chiriilor pentru New York. În al doilea rând, că dorește să înființeze supermarketuri cu prețuri controlate. Acestea

vor face alimentele și băuturile din nou accesibile pentru oamenii obișnuiți. El a promis, de asemenea, construirea de locuințe sociale. Și, în al treilea rând, ceea ce este foarte important pentru mulți navetiști din New York, un oraș cu o suprafață mare: transport public gratuit. Toate acestea sunt corecturi mult așteptate ale unei evoluții greșite flagrant în SUA. Pe termen lung, această evoluție greșită nu poate duce decât la o polarizare care ar putea conduce la un război civil. Între timp, a avut loc deja o campanie gigantică de defăimare împotriva lui Mamdani.

Nu intenționez să iau partea lui Mamdani. Pentru că nu-l cunosc deloc. Mamdani poate fi o alegere bună sau un alt eșec. În reflecțiile mele, mă interesează doar modul în care se tratează adversarii politici. Nu cred în niciun caz că, în cazul victoriei socialistului Mandani, o mișcare populară naivă și lipsită de apărare, adică o mișcare de bază autentică, ar fi putut învinge o mașinărie politică perfidă și extrem de rafinată. Cu atât mai puțin în New York, unde Partidul Democrat a dus întotdeauna intrigi cu o rețea politică bine unsă, precum Tammany Hall, și a împiedicat triumful binelui comun.

Analiza alegerilor arată că Mamdani a ajuns într-adevăr la oamenii pe care voia să-i atingă. Așa cum am spus, cei care sunt îngrijorați de chirii prea mari. De prețurile prea mari ale alimentelor. Și, pe deasupra, de cheltuielile prea mari pentru transportul la locul de muncă. Mamdani a câștigat tocmai în circumscripțiile electorale deosebit de afectate (1).

Trebuie spus că doar aproximativ șaizeci la sută dintre alegători au participat la aceste alegeri. Analizele electorale arată foarte clar că Mamdani a ajuns exact la aceste persoane din populația activă, fără îndoială la studenți, la clasa de mijloc, iar Cuomo a câștigat în cartierele mai bogate. Și, în mod ciudat, atât cei foarte săraci, cât și cei foarte bogați l-au votat pe Cuomo.

Cum au acționat adversarii lui Mamdani?

L-au provocat direct pe Mamdani cu tinerețea lui și cu lipsa de experiență administrativă. Este atât de tânăr. Ce ar putea să-i învețe pe veterani? Dar această întrebare sugestivă dezvăluie doar o înțelegere greșită a democrației. Nu acesta este principiul fundamental al democrației. Democrația este construită astfel încât poporul să aleagă o persoană din rândul său, care să supravegheze aparatul guvernamental astfel încât să pună în practică agenda formulată de alegători. Nu este vorba despre faptul că titularul funcției alese democratic este el însuși un expert sau un geniu universal. Și, din nou și din nou, lipsa de experiență este invocată ca argument decisiv. În cele din urmă, argumentația duce la susținerea expertocrației.

Și dacă tot vorbim despre competență, se pune din nou întrebarea extrem de penibilă: ce competență a adus Donald Trump, președintele în exercițiu, la Casa Albă? Poate faptul că afirmă cu toată seriozitatea că Spania este membră a BRICS? Și că a mediat războiul dintre Albania și Azerbaidjan? Domnul cu părul auriu este cu câțiva ani mai în vârstă și mai experimentat decât novicele Mamdani. Așa s-ar crede.

Există un alt argument decisiv. Și anume că Mamdani este, să zicem, un complice tăcut al Fundației Open Society. Această instituție caritabilă, iubitoare de oameni, care militează pentru democrație și schimbarea regimurilor, este finanțată de speculantul monetar George Soros și de fiul său Alex. Și, desigur, este foarte potrivit că există un selfie în care Alex Soros zâmbește la cameră brat la brat cu Zohran Mamdani.

Personal, nu mi-aș putea imagina să stau braț la braț cu cineva care poartă responsabilitatea pentru manevre de schimbare de regim, uneori foarte sângeroase, în această lume. Este foarte ciudat, ca să nu spunem mai mult.

Dar este nevoie de dovezi mai solide pentru a demonstra rolul lui Mamdani în jocul lui Soros. Mamdani a fost apoi acuzat că, deși nu primește bani direct de la Open Society Foundation, mediul său beneficiază de sprijin masiv din partea lui Soros. Organizații care sunt ele însele sprijinite financiar în mod masiv de Open Society Foundation (2) ar fi făcut apel la vot și ar fi mobilizat pentru alegerea lui. Au fost menționate cifre ametitoare. Se pare că 37 de milioane de dolari au fost transferați către organizații care îl susțin pe Mamdani.

În frunte se află Working Families Party, un partid minoritar, mai mic decât DKP, care se pare că a fost susținut de Soros cu suma fantastică de 23,7 milioane de dolari (3).

Ce înseamnă asta? Putem verifica imediat. În Statele Unite, organizațiile neguvernamentale cu activitate publică trebuie să documenteze la fisc cu precizie toate mișcările de bani. Și declarațiile fiscale pot fi consultate de oricine pe internet. Astfel, putem afla mai întâi că acest Working Family Party are 60.000 de membri, ceea ce nu este comparabil cu numărul de membri ai partidelor germane. Aceștia sunt doar înregistrați ca susținători ai grupului. Din declarația fiscală a Working Families Party putem vedea că a încasat între 54.000 și 48.000 de dolari din donații în ultimii ani (4).

Și Open Society Foundation trebuie să declare cu precizie donațiile sale, iar ele pot fi consultate online de orice cetățean al lumii. Și acolo nu există nicio dovadă a vreunei finanțări, adică a vreunui transfer de bani de la Open Society Foundation către Working Families Party (5).

Cu toate acestea, nu se poate exclude posibilitatea ca cercurile trumpiste să înceapă în curând să promoveze povestea celor 27 de milioane pe internet și la mesele de discuții. Rămâne încă o mică serie de indicii, legate de o singură persoană, care ar putea juca un rol aici. Fostul președinte al Open Society Foundation, Patrick Gaspard, i-ar fi oferit lui Mamdani consiliere strategică și politică decisivă (6).

Se afirmă în continuare că Mamdani ar fi un fiu spiritual al lui Obama. Aproape toate faptele contrazic afirmația. Obama s-a arătat de fapt foarte rece față de Mamdani (7).

Este George Soros într-adevăr un „stângist”?

Acum, și George Soros însuși se află de mult timp în vizor. Din nou, nu doresc să-mi exprim aici simpatia pentru Soros. Este vorba doar de a înțelege relațiile reale și diviziunile și animozitățile efective din cadrul elitelor. Există o mare contradicție între Soros și rețeaua pro-israeliană, favorabilă lui Netanyahu, din jurul lui Donald Trump și diversele partide populiste de dreapta din Europa. Și se încearcă în mod repetat să se facă din George Soros un țap ispășitor, prezentându-l drept comunist, om de stânga.

Nimic nu este mai greșit decât să-l prezinte pe Soros ca fiind de stânga. Soros s-a remarcat mai degrabă ca un anticomunist dur prin toate acțiunile sale de schimbare a regimului. Soros a contribuit în mod decisiv la distrugerea statelor comuniste prin măsurile sale de destabilizare și rețelele sale pentru o societate postcomunistă.

Putem, de asemenea, să asociem în mod clar numele Open Society. Soros este, de fapt, un fan entuziast al lui Sir Karl Raimund Popper, un teoretician austro-britanic. În principal, un teoretician al cunoașterii. Fiind evreu, a fugit din fața naziștilor în Noua Zeelandă. Popper a fost adus la London School of Economics de nimeni altul decât strămoșul radicalismului de piață, Friedrich von Hayek, cu intenția ca Hayek să-și completeze teoriile economice și strategiile politice cu o superstructură filosofică corespunzătoare a colegului său. Popper i-a furnizat-o. Unul dintre cei mai sârguincioși elevi și prieteni ai lui Popper a fost fostul cancelar federal Helmut Schmidt, care a rezumat foarte frumos filosofia lui Popper: „Cine are viziuni, să meargă la doctor!"

Cu asta voia să spună că se poate doar gestiona pragmatic și rece, în stil hanseatic, mizeria de zi cu zi. Dar nu este posibil să se pună capăt mizeriei. Poate că are dreptate. Sper să nu aibă dreptate.

Soros este un anticomunist convins, am spus deja acest lucru.

Numele „Open Society" face referire directă la cea mai cunoscută lucrare a lui Popper, și anume: *„Societatea deschisă și dușmanii ei"*. El se referă aici tocmai la extremismul de stânga și de dreapta (8). Soros se consideră, ca să spunem așa, garantul centrului, ceea ce, după tot ce a făcut, nu este. Nu vreau să vorbesc aici despre manevrele sale perfide de manipulare și speculație cu lira sterlină și alte monede naționale.

Aceasta este cealaltă dimensiune a lui George Soros, care susține operațiuni de schimbare de regim în străinătate și un fel de opoziție supravegheată în țară. El se asigură că sunt create sau promovate organizații care, în principiu, împiedică o revoltă deschisă împotriva sistemului capitalist. Și anume, prin faptul că acestea operează în retorica lor anticapitalistă, dar din punctul de vedere al întregii lor marje de manevră, reprezintă mai degrabă un fel de profilaxie revoluționară.

Concluzie

După tot ce am spus, trebuie să observăm cu mintea deschisă cum se va descurca Mamdani în următorii ani.

Rămâne de văzut dacă Mamdani va reuși să-și impună agenda. Ceea ce este dificil de realizat cu o administrație tenace. Un aparat politic atât de tenace, pe care îl va avea cu siguranță împotriva sa. Și dacă este sincer sau dacă este doar pe cale să devină președinte. Nu putem decide asta în acest moment, dar programul său ar merge în orice caz în direcția corectă: reducerea chiriei, alimente la prețuri accesibile prin centre de distribuție a alimentelor sau supermarketuri fără scop lucrativ.

„Vom vedea!"

Surse și note

(1) https://nypost.com/2025/11/05/us-news/see-if-your-neighborhood-voted-zohran-mamdani-or-andrew-cuomo-for-nyc-mayor-in-this-results-map/? utm_source=chatgpt.com
(2) https://voz.us/en/politics/250714/26859/soros-donated-37-million-to-leftist-groups-supporting-zohran-mamdani-s-candidacy.html?utm_source=chatgpt.com#google_vignette

(3) https://americanliberty.news/politics/zohran-mamdani-slams-billionaires-while-benefiting-from-soros-funded-political-machine/sdrake/2025/07/?utm_source=chatgpt.com

(4) https://projects.propublica.org/nonprofits/organizations/204994004/202443209349318689/IRS990

(5) https://www.influencewatch.org/app/uploads/2022/12/open-society-foundations-2021-form-990.pdf

(6) https://americanliberty.news/politics/zohran-mamdani-slams-billionaires-while-benefiting-from-soros-funded-political-machine/sdrake/2025/07/?utm_source=chatgpt.com

(7) https://honestreporting.com/5-headlines-5-truths-understanding-the-obama-mamdani-endorsement-call/

(8) Karl Raimund Popper: Societatea deschisă și dușmanii ei, volumul 2, Profeți falși: Hegel, Marx și consecințele. Tübingen 2003,

Tags: Hermann Ploppa

Cum puteți sprijini proiectul Patrioților

Platforma Opozitia.net depinde exclusiv de donațiile Patrioților. Ea va exista cât timp VOI veți considera că are sens să existe. Fiecare donație, cât de mică, ne aduce mai aproape de Libertatea de altădată. Ne ajută să avem o voce din ce în ce mai puternică. Ne ajută să rezistăm în fața ofensivei nemaintâlnite din partea Globaliștilor fără niciun Dumnezeu.

Donează prin PayPal

Donate

Donează prin Transfer Bancar:

Conturi ING BANK
RO70INGB0000999906930786 (RON)
RO65INGB0000999911989038 (EUR - SWIFT INGBROBU)

Donează prin Revolut

Tel: 0791.287.318 --- @adrian6j60

Lasă un răspuns

Adresa ta de email nu va fi publicată.

Câmpurile obligatorii sunt marcate cu *

Comentariu **

Nume **

Email **

Site web

Salvează-mi numele, emailul și site-ul web în acest navigator pentru data viitoare când o să comentez.

Publică comentariul

Cele mai noi articole

Măiestria lui Viktor Orban vs. amatorismul lui Nicușor Dan

Sinceritate sau opoziție controlată?

Bogdan Munteanu / 8 noiembrie 2025

Citiți mai mult

Terorismul, ca rampă de lansare

Adrian Onciu / 7 noiembrie 2025

Citiți mai mult

Noi sau ei

Daniel Enache / 7 noiembrie 2025

Citiți mai mult

Striviți între doi giganți

Adrian Onciu / 6 noiembrie 2025

Citiți mai mult

Mark Rutte și comisioanele pe spatele morților

Adrian Onciu / 5 noiembrie 2025

Citiți mai mult

Link-uri utile

The Economist: De ce încă 400 mld. dolari pentru Ucraina?

Contact

Bogdan Munteanu / 5 noiembrie 2025

Cititi mai mult

Ne gasesti pe

© opozitia.net | All rights reserved.